

2. kötelezze a Bizottságot a felperes részére 2 500 euró megfizetésére az elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén;
3. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes, aki a Bizottságnak szolgálati érdekből 2002. március 1-jétől 2003. október 6-áig a Bírósághoz kirendelt tisztviselője volt, jogellenességi kifogást emel a személyzeti szabályzat 45. cikke végrehajtására kiadott általános rendelkezések ellen, érdekeinek a többi főigazgatóság tisztviselőjével történő összehasonlítása elmaradása miatt. Azt is előadja, hogy az elsőbbségi pontok kategóriáinak többsége jogszerűtlen, mivel azok ellentétesek a személyzeti szabályzat 45. cikkével és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.

A felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 5., 25., 43. és 45. cikkének, a személyzeti szabályzat 43. cikke végrehajtására kiadott általános rendelkezések 2. cikke (1) bekezdése második albekezdésének, valamint a személyzeti szabályzat 45. cikke végrehajtására kiadott általános rendelkezések 2. cikke (1) bekezdésének és 6. cikke (3), (4) és (5) bekezdésének sérelmére. A felperes hivatkozik továbbá az arányosság, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvének sérelmére. A felperes azt állítja végül, hogy az ügyben eljárási hiba, hatáskörrel való visszaélés, az indokolás és az egyes iratok és határozatok közzétételének hiánya, valamint nyilvánvaló értékelési hibák merültek fel.

A Standard Commercial Corporation, a Standard Commercial Tobacco Corporation és a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 21-én benyújtott kereset

(T-24/05. sz. ügy)

(2005/C 82/69)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Standard Commercial Corporation, székhelye: Wilson, North Carolina (USA), a Standard Commercial Tobacco Corporation, székhelye: Wilson, North Carolina (USA) és a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, székhelye: Vaduz (Liechtenstein), képviselik: M. Odriozola, M. Marañón és A. Emch, ügyvédek, 2005. január 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg Európai Közösségek Bizottságának a COMP/C.38.238/B.2. sz. spanyol nyersdohány ügyben 2004. október 20-án hozott határozatát, amennyiben az a felperesekre vonatkozik; és
- kötelezze a Bizottságot a felpereseknél felmerült ügyvédi díjak és költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a felperesek más vállalkozásokkal együtt az 1996 és 2001 közötti időszakban megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését megállapodások megkötésével és/vagy összehangolt magatartással, amelyek célja (valamennyi minőségű) nyersdohány minden egyes fajtájára alkalmazott (maximum) átlagos felvásárlási ár évenkénti meghatározása, és a megvásárolandó nyersdohány minden egyes fajtája mennyiségének elosztása volt. A Bizottság továbbá megállapította, hogy az utolsó három évben (1999-2001.) megállapodtak maguk között árkatagóriák alkalmazásában a nyersdohány minden egyes fajtájának minőségi osztályaira nézve és egyéb feltételekben.

A felperesek keresetük alátámasztására arra hivatkoznak, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta az EK 81. cikk (1) bekezdését és az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdését azáltal, hogy a felperesek felelősségét állapította meg leányvállalatuk jogsértő cselekményeiért. A felperesek szerint a Bizottság nem bizonyította be sem azt, hogy a felperesek olyan helyzetben voltak a jogsértés teljes időtartama alatt, hogy leányvállalatukra döntő befolyást tudtak volna gyakorolni, sem azt, hogy ténylegesen bármiféle befolyást gyakoroltak a leányvállalat üzletpolitikájára. Másodlagosan arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem indokolta meg megfelelően azt, hogy miért felelősek leányvállalatuk jogsértéséért.

A felperesek ezen túlmenően azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy a felperesek esetében nem alkalmazta azokat a szempontokat, amelyek alapján más anyavállalatoknak a kérdéses jogsértésben részt vevő leányvállalataikért való felelősségét kizárta. Ez magában foglalja azt, hogy a Bizottság nem vette tekintetbe, hogy az egyik felperes érdekeltsége a leányvállalatában pusztán pénzügyi természetű volt, bár egy másik anyavállalat felelősségét pontosan ezen az alapon zárta ki.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).